nartso hilpud kokko ostma. Kül sai neid wäljakistud ja ettetodud kappi taggant ja kasti pohjast, sängi seest ning pengi alt, laudilt ning räästa alt, isse mustad ja märitud, et ei tahhaks hea melega kegi kät külge pista.

Nad said keik pabberi wabrikusse widud, paia sees kedetud, sebiga ärrapestud, pu otsas kuiwatud, käride wahhel katki leigatud, jälle suurde patta kema, nago weddel leem keik üks roog.

Jubba hakkati söäladega wäljatöstetama, willase ride peäle kuiwatama, ikka uus leht peäle, jälle rie wahhele. Sured körged pakkid. Ueste wälja woetud, kuiwatud, plegitud, limitud, trigitud: agga mis kallis puhhas selge pabber; ja mis ta enne olli? wannad mustad hilpo narrud!

Ma mötlesin: Kui innimeste kunst ja tarkus moistab neist sittust nisuggust puhhast asja ette tua, et missuggune narro ei tahtnud sandilaps maast ülles wötta, se saab nüüd kirjalehheks kunninga poia ramato sisse: oh kül woib siis keigewäggewam Jummal ka minno waesest ussist södud mulla ihhust ja surnokehhast wiimsel päwal üht kenna kallist inglipallet ettetua, mis peab parrem paistma, kui päike, ja elledam hiilgama, kui taewatähhed.

Salmikenne.

„Nenda on ka surnutte üllestousminne; kadduwas pölwes külwatakse ihho, hukkaminnematta pölweks ärratakse sedda ülles. Anta külwatakse, auga ärratakse ülles; nödrusses külwatakse, wäes ärratakse ülles.“ 1 Kor. 15, 42. 43.

---

2. Anni sulg.

Üks uhke kirjotaja hakkas kirja kirjotama, poes ostetud, walmis leigatud sulled keik kasti täis ninna ees. Wöttab üks wälja, hakkab kribbistama: „Soh!“ surrub wihhaga sulle nok laua peäle, walmis! — Hakkab teisega eddasi söitma; üks ridda aetud, jälle sulle otsake wasto lauda! — Kolmas polle ka hea, jallaga peäle: Krikst! — Ots keigil kolmel!

Olgo kül, et ka sulle jures nattokest wigga olnud; eks selle peäle polle sullenugga lodud? Sa moistad jo kül mollemilt poolt äred tassaseks aiada, ja nokki otsakest noaterraga mahha wötta.

Mul on halle meel nende kolme anni sulgede pärrast, mis nenda ilma asjata raisko läinud! Nendega olleks woinud moistlik ramato kirjotaja

Eesti-ma rahwa Kalender 1854, lk. 23